

Disputa

Mea culpa

Eörsi István szombati lendületes politikai-erkölcsi helyzetértékelése arra méltatott, hogy Kovács Zoltán ÉS-beli története nyomán velem is illusztrálja a miniszterelnök, a tévékurátorok, a koalíció, a pártok és egyáltalán korunk erkölcsseit. Ismét előadta: politikai megbízásból dolgozom, tévékurátort vásárolok. Lesújtó volt látnom: nem bátorságom, hanem gyávaságom jelének látja, nem tisztaságom, hanem bűnösségem bizonyítékaként kezeli, nem szakmai, hanem összeesküvői magabiztosságom eredményének értékeli, hogy Kovács vádjai után többé nem az általam tisztelt szakembereknek ajánlgatom a tévé megmentését célzó tervemet, hanem magam lépek ki a pástra. Nem tette hozzá: feltételezett erkölcsöimről beszél. Nem tette hozzá: állítólag így történt. Nem tette hozzá: Kovács Zoltán így látja, az érintett által többször megcáfolt hallomásból.

Most megragadom az alkalmat, hogy elismerjem: mindez az én hibám. Tudnom kellett volna, a XVIII. századi francia aforizma már tudta: a rágalom olyan, mint a támadó darázs, ha nem ütik agyon egy csapásra, hanem csak hessegetik, még vadabbul támad. Tudnom kellett volna, a közélet nem logika és nem jóindulat, s nem fog megelégedni az ambíciómat tisztázni hivatott, felelősséget vállaló gesztussal. Nem fogja levonni a következtetést: ez a pasas egyetlen hibát biztosan elkövetett, azonnal saját magát kellett volna versenybe küldenie. Bizony kellett volna, hogy a szerzők a tisztaság interjúkról, amelyek összeesküvés-elméleteket banális tévedésekkel olvasztanak, sem nem kötelesek, sem nem hajlamosak tudomást venni, hiszen a csattanós sztori nagy kincs, nem olyan könnyű lemondani róla.

Tehát újra – de most már ugyanott, ahol a nagy tekintélyű **Eörsi István** ismételte el a vádakait – megismétlem védekezésemet, két okból. Mindkettő védhetetlenül és naivan önző. 1. Teljesen ártatlan vagyok; a történet szerzője és első értelmezője, a másik sztár újságíró, Kovács Zoltán tévedett. Neki kellene újságíróként és emberként elszámolnia azzal, miért nem szedi össze az íróinál nagyobb bátorságot ahhoz, hogy visszavonja történetének és magyarázatainak igaztalan részét. 2. Igazam tudatában és tervem birtokában, amelyről tudom, hogy képes megmenteni a magyar televíziót és értékeit, elnökségre pályázom a második fordulóban is. Nem szeretném tehát, ha egyetlen kurátor is azt hihetné, megcáfolatlan volta miatt egyetlen szó is igaz az **Eörsi** által szombaton itt óvatlanul megismételt vádakból.

Tehát: 1. Igen, igaz, vállalkozó vagyok, mérnök-közgazdász, vállalat-szervező és -alapító, akinek specialitása, hogy nehéz helyzetbe jutott cégek feljavításával foglalkozik. Nemcsak Magyarországon, hanem más európai országokban is, Nyugaton és Keleten.

2. Igen, igaz, hogy hibáztam, amikor eszembe sem jutott, hogy szakemberek közötti jó célból tett együttműködési javaslatot felületességből, szenzációhajhászásból, esetleg politikai túlképzettségéből félremagyarázhatnak.

3. Igen, igaz, megkerestem Tarnói Gizellát a tévéelnöki pályázat ügyében, hogy a pályázathoz megnyerjem őt, de elnöknek nem kértem fel, hogyan is tehettem volna? Azt javasoltam, vegyen részt a teamben, és majd a legnagyobb támogatottságot élvező adja be a pályázatot.

4. Igen, igaz, hogy megkerestem Popper Péter barátomat, hogy telefonáljon Tarnóinak, akit ő jól ismert, mert én már több mint két éve nem beszéltem vele. Hibáztam, mert nem számoltam azzal, hogy zavart okozhat a tény: az ismert közíró,

egyetemi tanár és médiaszereplő egyidejűleg a miniszterelnök tanácsadója is. Nem tudtam, hogy magánemberként ő már nem léphet kapcsolatba barátaival, ismerőseivel, még telefonon sem.

5. Igen, igaz, hogy a közel egyórás beszélgetés alatt – sok egyéb mellett – a kuratórium elnökségéről is beszéltünk. A megvásárolhatóságukról – átkozott legyen a pillanat – önironikus pesti tréfaként ennyi hangzott el: a kurátorok támogatásáért dolgozni kell, mert a szavazat nem vásárolható... Nem tudtam, hogy az ÉS-ben, ha a napi összeesküvés-elméletről van szó, nem ismerik a tréfát.

6. Hibáztam, amikor hónapokig újra és újra meggyőztem magam, igaztalan vádakkal szemben nem kell ízetlen személyes vitába keverednem, nyilvánosan védekezni, elég lesz letennem az asztalra érdemi gondolataimat.

Most pedig mindezek ellenére hiszek abban, hogy a tv átalakításával foglalkozó pályázati anyagom elbírálása dönt majd személyemről, s nem az a negatív elhíresülés, amit az ÉS cikke után kénytelen voltam elszenvedni.

Kurucz Pál